Eiropas Parlaments
2019-2024

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

2022/2051(INL)

10.2.2023

ATZINUMS

Sniegusi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Konstitucionālo jautājumu komitejai

Eiropas Parlamenta priekšlikumi attiecībā uz Līgumu grozījumiem
(2022/2051(INL))

Atzinuma sagatavotājs: *Juan Fernando López Aguilar*

(Iniciatīva – Reglamenta 47. pants)

PA_INL

IEROSINĀJUMI

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

Pilsoņu brīvības, tieslietas un iekšlietas: horizontāli apsvērumi

1. atbalsta 2022. gada 9. maija Konferences par Eiropas nākotni ("konference") plenārsēdē izteiktos priekšlikumus attiecībā uz pilsonisko brīvību, tieslietu un iekšlietu jomu[1]; atkārtoti pauž atbalstu pienācīgai turpmākai rīcībai pēc konferences, lai ņemtu vērā konferences secinājumus un iedzīvotāju gaidas; aicina Eiropas Savienību sistemātiskāk atbalstīt tiesiskumu un demokrātiju un nodrošināt pamattiesību aizsardzību, kā arī rūpīgi kontrolēt visu LES 2. pantā noteikto vērtību ievērošanu gan jauno dalībvalstu pievienošanās procesā, gan pastāvīgi visās ES politikas jomās un visās dalībvalstīs; atgādina, ka daudzu konferences ierosināto pasākumu pilnīgai īstenošanai nebūtu vajadzīgas Līguma izmaiņas, bet gan izmaiņas tiesību aktos un/vai spēkā esošo tiesību aktu labāka īstenošana;

2. norāda, ka vairāku tiesību aktu priekšlikumu pieņemšana brīvības, drošības un tiesiskuma telpā ir bijusi lēna vai pat bloķēta, neraugoties uz steidzamo nepieciešamību rīkoties; aicina Komisiju balstīties uz dažādiem pētījumiem, ko veicis Eiropas Parlamentārās izpētes dienests, lai noskaidrotu, cik izmaksā bezdarbība Eiropas līmenī attiecīgajās jomās[2]; aicina Līgumos aizstāt vienprātības prasības tiesību aktu pieņemšanai minētajās jomās, tostarp attiecībā uz pārejas klauzulu izmantošanu, ar vairākuma balsošanas procedūrām, un sistemātiski izmantot parasto likumdošanas procedūru, lai uzlabotu ES spēju rīkoties; uzskata, ka, ņemot vērā šo jautājumu īpašo jutīgumu, jebkādām izmaiņām šajās balsošanas prasībās Padomē būtu jānodrošina taisnīgs līdzsvars starp balsu "svaru", lai aizsargātu mazāku valstu intereses;

3. uzskata, ka jebkādām izmaiņām kompetenču sadalījumā starp ES un dalībvalstīm brīvības, drošības un tiesiskuma jomā būtu pilnībā jāatbilst LES I sadaļā, jo īpaši 2. pantā, 4. panta 2. punktā, 4. panta 3. punktā, 5. pantā un 6. pantā, noteiktajiem principiem;

4. uzsver, ka Eiropadome ir izmantojusi LESD 68. pantu kā faktiskas iniciatīvas tiesības brīvības, drošības un tiesiskuma jomā; uzsver, ka būtu jāpārskata Eiropadomes pieņemtās daudzgadu darbības programmas šajā jomā, par kurām tai nav pienākuma apspriesties ar Parlamentu vai Komisiju, ņemot vērā šo politikas virzienu īpaši izteikto ietekmi uz pilsoņu pamattiesībām; aicina piešķirt Parlamentam un Padomei šo kompetenci uz vienlīdzības pamata;

Demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzība

5. norāda, ka ES galvenais politiskais instruments, ar ko risināt un novērst sistēmiskus tiesiskuma apdraudējumus un pārkāpumus dalībvalstīs, proti, LES 7. pants, līdz šim

[1] Tas īpaši attiecas uz priekšlikumiem Nr. 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 un 45.
[2] Pārskatu skat. https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/631730/EPRS_BRI(2019)631730_EN.pdf.

nav bijis efektīvs, jo kopš procedūras uzsākšanas tiesiskuma situācija Polijā un Ungārijā ir vēl vairāk pasliktinājusies[3]; tādēļ uzskata, ka LES 7. pants ir jāgroza šādi: 7. panta 1. punktā noteikto balsošanas slieksni Padomē mainīt no četru piektdaļu balsu vairākuma uz kvalificētu balsu vairākumu un atcelt LES līguma 7. panta 2. punktā noteikto vienprātības prasību; prasīt Padomei aicināt pārstāvi no struktūras, kas iesniegusi pamatotu priekšlikumu, to izklāstīt, katrā procedūras posmā pilnībā un nekavējoties informēt iestādi, kas aktivizē LES 7. panta 1. punktu[4], regulāri, strukturēti un atklāti organizēt vismaz divas uzklausīšanas pusgadā katrai attiecīgajai valstij un izstrādāt konkrētai valstij adresētus ieteikumus un novērtēt to īstenošanu saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu; iesaistīt Parlamentu un Komisiju uzklausīšanas kārtības izstrādē attiecībā uz LES 7. panta 1. punktu[5]; ļaut Parlamentam aktivizēt LES 7. panta 2. punkta piemērošanu; norādīt, ka dalībvalstis, Komisija un Parlaments apsver iespēju aktivizēt LES 7. panta 2. punktu, ja procedūra saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu ilgst vairāk nekā piecus gadus; sīkāk precizēt tiesības, kas izriet no Līgumu piemērošanas, kuras var atņemt saskaņā ar LES 7. panta 3. punktu, tostarp tiesības būt Padomes prezidentvalstij; aicināt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (*FRA*) sniegt savu ieguldījumu uzklausīšanās saistībā ar 7. panta 1. punktu;

6. norāda uz Komisijas iniciatīvas vai efektīvas rīcības trūkumu, tostarp pārkāpumu procedūru veidā, lai novērstu ES tiesību aktu pārkāpumus vai nepiemērošanu brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, neraugoties uz pierādījumiem par situācijas pasliktināšanos vairākās dalībvalstīs; norāda, ka Parlamenta vairākkārtējie aicinājumi rīkoties ir palikuši bez atbildes; tādēļ uzskata, ka ir jāpastiprina Parlamenta līdzekļi, lai pārbaudītu Komisijas darbības attiecībā uz ES tiesību aktu uzraudzību un izpildi;

7. norāda, ka pašlaik Līgumos nav juridiskā pamata tādu tiesību aktu ieviešanai, ar ko aizsargāt un veicināt LES 2. pantā minētās kopējās vērtības, un šis trūkums ir ļoti ierobežojis ES iespējas izveidot piemērotus un efektīvus mehānismus, lai novērstu kopējo vērtību apdraudējumus un pārkāpumus dalībvalstīs; uzskata, ka ikvienas personas aizsardzībai ir būtiski svarīgi, lai Eiropas Savienība spētu efektīvi risināt jebkādas demokrātijas mazināšanās problēmas dalībvalstīs; aicina iekļaut noteikumu, kas ļautu ES, izmantojot parasto likumdošanas procedūru, ieviest jaunus mehānismus, lai strukturāli uzraudzītu un novērtētu norises saistībā ar LES 2. pantā minētajām vērtībām katrā dalībvalstī un nodrošinātu to izpildi; šādiem mehānismiem būtu jāietver gada ziņojumi ar katras dalībvalsts novērtējumu — vai ir bijuši trūkumi, nopietna pārkāpuma risks vai faktisks LES 2. pantā noteikto vērtību pārkāpums; tāpat vajadzīgi konkrētai valstij adresēti ieteikumi ar īstenošanas termiņiem, mērķrādītājiem un konkrētām veicamajām darbībām, kā arī kritēriji progresa novērtēšanai un veidi, kā tos sasaistīt ar attiecīgajiem izpildes pasākumiem; uzskata, ka šim noteikumam būtu jādod iespēja izveidot turpmākus izpildes mehānismus, tostarp atbilstīgus finanšu pasākumus, kas Padomei jāveic ar kvalificētu balsu vairākumu, piemēram, saistību un maksājumu apturēšanu, arī gadījumos, kad nav tiešas saiknes ar ES budžeta pareizu

[3] Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par notiekošajām uzklausīšanām saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz Poliju un Ungāriju (2020/2513(RSP)); Eiropas Parlamenta 2022. gada 5. maija rezolūcija par uzklausīšanām par Poliju un Ungāriju, kas notiek saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu (2022/2647(RSP)).
[4] Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par notiekošajām uzklausīšanām saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz Poliju un Ungāriju (2020/2513(RSP)).
[5] Eiropas Parlamenta 2020. gada 7. oktobra rezolūcija par ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisma izveidi (2020/2072(INI).

finanšu pārvaldību vai ES finanšu interešu aizsardzību; uzsver, ka šāda mehānisma izveidošana palīdzēs stiprināt dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, tādējādi uzlabojot savstarpējās atzīšanas principa darbību;

8. aicina Līgumā par Eiropas Savienību kā otro nodaļu iekļaut Pamattiesību hartu, lai pamattiesības un pamatbrīvības tiktu plašāk atspoguļotas dibināšanas līgumos; aicina Līgumos iekļaut horizontālu pamattiesību noteikumu, kas līdzinātos LESD 8., 9. un 10. pantam, lai skaidrāk integrētu ES horizontālo pienākumu iekļaut pamattiesību perspektīvu visos politikas virzienos visos līmeņos un posmos, tādējādi atgādinot likumdevējiem, kā arī visām ES iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un arī dalībvalstīm, kad tās īsteno ES tiesību aktus, ievērot ES pamattiesības un veicināt to piemērošanu visās savās darbībās; turklāt uzskata par nepieciešamu noteikt, ka ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām to darba kārtībā obligāti ir jāiekļauj pamattiesību uzraudzības mehānismi un ar tiem saistītas novērtēšanas klauzulas, kam būtu jāietver skaidri mērķrādītāji un kritēriji, jo īpaši ikreiz, kad tiek pieņemti tiesību akti politikas jomās, kas ir sensitīvas pamattiesību ziņā, tostarp brīvības, drošības un tiesiskuma jomā (pastiprināta pamattiesību integrēšana);

9. atgādina, ka konferencē paustās iedzīvotāju gaidas pārsniedz Pamattiesību hartas 51. panta pirmās daļas stingro interpretāciju, saskaņā ar kuru Harta attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno ES tiesību aktus, un ka mērķim vajadzētu būt padarīt pamattiesības pēc iespējas efektīvākas; tāpēc aicina paplašināt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanas jomu attiecībā uz dalībvalstīm; uzskata, ka šajā nolūkā vajadzētu pārskatīt Hartas 51. panta 1. punktu, lai noteiktu, ka Hartā atzītajām tiesībām būtu jāaizsargā cilvēki, kad vien dalībvalstis rīkojas ekskluzīvas vai dalītas ES kompetences ietvaros, *pat ja ES šādu kompetenci vēl nav izmantojusi*[6];

10. aicina izstrādāt Eiropas pilsonības statūtus, kuros būtu noteiktas pilsoņu tiesības un brīvības, tādējādi padarot Eiropas vērtības un tiesības konkrētākas ES pilsoņu uztverē;

11. norāda, ka ES pilsonību piešķir, pamatojoties uz valstspiederību dalībvalstī, un tas ierobežo trešo valstu valstspiederīgo, kuri uzturas ES teritorijā, piemēram, trešo valstu valstspiederīgo ar ES pastāvīgo iedzīvotāju statusu, piekļuvi tajā ietvertajām tiesībām; aicina pārskatīt LESD 20. pantu, iekļaujot jaunu 20. panta 2.a punktu, kurā noteikts, ka, neskarot dalībvalstu kompetenci piešķirt pilsonību, 20. panta 2. punktā minēto tiesību izmantošana būtu jāattiecina arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dzīvo ES teritorijā, tostarp trešo valstu valstspiederīgajiem ar ES pastāvīgo iedzīvotāju statusu; aicina Līgumos aizliegt uz ieguldījumiem balstītas pilsonības shēmas, saskaņā ar kurām trešo valstu valstspiederīgie var iegūt valsts un attiecīgi arī ES pilsonību apmaiņā pret galvenokārt finansiālu ieguldījumu;

12. norāda, ka dažas dalībvalstis nepiešķir saviem pilsoņiem, kuri dzīvo citās dalībvalstīs, tiesības balsot valsts līmeņa vēlēšanās; uzskata, ka tādējādi attiecīgajiem ES pilsoņiem, kas izmanto savas pamattiesības uz pārvietošanās brīvību saskaņā ar ES tiesību aktiem, tiek liegtas balsstiesības, un tas neatbilst Eiropas demokrātiskajām vērtībām; aicina Līgumos iekļaut principu, ka katram ES pilsonim ir tiesības balsot vietējās, reģionālās, valsts un Eiropas Parlamenta vēlēšanās;

[6] Ņemot vērā ģenerāladvokātes *E. Sharpston* 2010. gada 30. septembra atzinumu lietā C-34/09, *Zambrano.*

13. aicina padarīt *FRA* par neatkarīgu cilvēktiesību iestādi, kas līdzinātos valstu cilvēktiesību iestādēm un būtu saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas 1993. gada Parīzes principiem, lai aizsargātu un veicinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartu visā ES iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru, kā arī dalībvalstu politikā un praksē, īstenojot ES tiesību aktus; uzskata, ka šajā nolūkā ir nepieciešams juridiskais pamats Līgumos, lai izveidotu Eiropas Savienības Pamattiesību iestādi, nostiprinot tās neatkarību un ieviešot parasto likumdošanas procedūru tās pilnvaru pieņemšanai un grozīšanai; aicina piešķirt šai jaunajai iestādei tiesības celt prasības saskaņā ar LESD 263. pantu, pamatojoties uz Hartas pārkāpumiem; aicina paplašināt tās pilnvaras, tostarp pilnvaras izskatīt sūdzības un Komisijas obligātu apspriešanos ar *FRA*, sagatavojot tiesību aktu priekšlikumus vai ieteikumus, kas ietekmē pamattiesības;

14. uzskata, ka Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir jāpiešķir tiesības celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu, pamatojoties uz datu aizsardzības tiesību pārkāpumu;

15. aicina ieviest LESD jaunu dalītu ES kompetenci, lai izveidotu efektīvu tiesisko regulējumu cīņai pret dezinformāciju;

16. pauž spēcīgu nožēlu, ka kopš Komisijas 2008. gada priekšlikuma joprojām nav pieņemti horizontāli ES tiesību akti par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu pret personām neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas, jo Padomē tas tika bloķēts, neraugoties uz atkārtotiem Parlamenta aicinājumiem; tādēļ uzskata, ka saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ir jāveic ES pasākumi, lai apkarotu diskrimināciju, pamatojoties uz LESD 19. pantu, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu vienotu minimālo aizsardzības līmeni personām, kuras tiek diskriminētas; aicina LESD 19. pantā iekļaut arī diskrimināciju dzimuma, dzimuma identitātes, dzimuma izpausmes vai dzimuma īpašību, sociālās izcelsmes, ģenētisko iezīmju, valodas, politisko vai citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, īpašuma un dzimšanas apstākļu dēļ, kā arī intersekcionālu diskrimināciju;

17. aicina LESD 8. pantā iekļaut atsauci uz dzimumu nevienlīdzību un ES pienākumu savās dažādajās politikas jomās censties apkarot visus ar dzimumu saistītas vardarbības veidus, tostarp veicot visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu šādas noziedzīgas darbības un par tām sodītu un lai atbalstītu un aizsargātu cietušos;

18. aicina LESD 10. pantā iekļaut diskrimināciju dzimuma, dzimuma identitātes, dzimuma izpausmes vai dzimuma pazīmju dēļ un visu citu Hartas 21. panta 1. punktā minēto iemeslu dēļ, proti, ādas krāsa, ģenētiskās iezīmes, valoda, politiskie vai jebkādi citi uzskati, piederība nacionālajai minoritātei, īpašums un dzimšanas apstākļi, lai tādējādi apkarotu diskrimināciju, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības;

19. aicina Hartas 21. panta 1. punktā iekļaut dzimumu, dzimuma identitāti, dzimuma izpausmi un dzimuma pazīmes, lai arī skaidri aizliegtu diskrimināciju uz šāda pamata;

20. uzsver, ka minoritātēm piederīgu personu tiesības ir nepārprotami iekļautas LES 2. pantā minētajos ES konstitucionālajos principos; aicina veikt pasākumus, tostarp pieņemt ES tiesību aktus, lai aizsargātu minoritātēm piederīgas personas un tradicionālo nacionālo un valodu minoritāšu kultūras un valodas (PPE 26. grozījums); arī aicina ES pievienoties Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartai un Vispārējai

konvencijai par nacionālo minoritāšu aizsardzību;

21. uzskata, ka visā ES ir jānodrošina visu tiesības uz piekļuvi seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un tiesībām; aicina jaunā Pamattiesību hartas pantā iekļaut ikviena cilvēka tiesības uz ķermeņa autonomiju, brīvu un apzinātu piekļuvi seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un tiesībām, kā arī visiem ar to saistītajiem veselības aprūpes pakalpojumiem bez diskriminācijas, tostarp iekļaut tiesības uz drošu un likumīgu abortu; aicina LESD 4. panta 2. punkta k) apakšpunktu aizstāt ar "kopējām drošības problēmām sabiedrības veselības jautājumos un cilvēku veselības aizsardzībā, tostarp attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesībām";

22. aicina Pamattiesību hartas 37. pantā iekļaut klimata mērķrādītāju;

23. aicina saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt pasākumus attiecībā uz ģimenes tiesībām ar pārrobežu ietekmi;

Robežkontroles, patvēruma un imigrācijas politika

24. atkārtoti apstiprina mērķus un vispārējos principus, uz kuriem Līgumos ir balstīta kopējā politika robežu, patvēruma un imigrācijas jomā, piemēram pārvietošanās brīvība bez iekšējas robežkontroles un efektīva kopējo robežu pārvaldība saskaņā ar LESD 67. un 77. pantu un 79. panta 2. punkta b) apakšpunktu, neizraidīšana saskaņā ar LESD 78. panta 1. punktu, taisnīga attieksme pret trešo valstu valstspiederīgajiem, cīņa pret neatbilstīgu migrāciju un cilvēku tirdzniecību vai solidaritātes princips, kā arī taisnīga atbildības sadale starp dalībvalstīm saskaņā ar LESD 80. pantu, kas būtu jāizmanto kā papildu juridiskais pamats tiesību aktiem saskaņā ar šo Līguma nodaļu;

25. uzskata, ka tie veido stabilu pamatu, lai reaģētu uz konferencē paustajiem iedzīvotāju aicinājumiem[7], piemēram, stiprināt ES lomu likumīgās migrācijas un patvēruma jomā, risināt neatbilstīgās migrācijas problēmu, cīnīties pret cilvēku tirdzniecību un pienācīgi pārvaldīt Eiropas Savienības kopējās robežas, vienlaikus ievērojot pamattiesības, kā arī reformēt kopējo Eiropas patvēruma sistēmu, visās dalībvalstīs vienādi piemērot kopīgus noteikumus par migrantu uzņemšanu un uzlabot integrācijas politiku visās dalībvalstīs;

26. tomēr uzsver, ka ES līmeņa rīcība joprojām ir nepilnīga, galvenokārt tāpēc, ka likumdevēju iestāžu starpā nav līdzsvara; tādēļ iesaka parasto likumdošanas procedūru piemērot visām ES politikas jomām, kas saistītas ar robežkontroli, patvērumu un imigrāciju, tostarp attiecībā uz šo politikas virzienu īstenošanas novērtējumu (LESD 70. pants); aicina ES un dalībvalstis dalīt vairāk kompetenču, lai sasniegtu LESD V sadaļas 2. nodaļā izklāstītos mērķus un pilnībā ievērotu subsidiaritātes un proporcionalitātes principus, tostarp attiecībā uz integrācijas pasākumiem, kas pašlaik nav iekļauti, lai gan trešo valstu valstspiederīgo integrācija un iekļaušana ir būtiska, lai veiksmīgi izstrādātu kopējus noteikumus attiecībā uz viņu ieceļošanu un uzturēšanos Eiropas Savienībā, un tā ir būtiska kopējās Eiropas patvēruma sistēmas īstenošanas daļa;

[7] Ieteikumi Nr. 41–45, skat. https://www.europarl.europa.eu/resources/library/media/20220509RES29121/20220509RES29121.pdf

Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās un policijas sadarbība

27. uzskata, ka horizontāla rakstura leģislatīvi pasākumi, ar kuriem ievieš principus, kas nosaka minimālos standartus ES krimināltiesībās, palielinātu dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, tādējādi veicinot efektīvāku tiesu iestāžu sadarbību, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; aicina LESD 82. pantā iekļaut ES kompetenci noteikt minimālos standartus pirmstiesas apcietinājuma un aizturēšanas nosacījumiem un minimālos standartus par pierādījumu pieņemamību, pilnībā ievērojot tiesības uz taisnīgu tiesu kriminālprocesā; aicina grozīt Līgumus, lai kodificētu ES Tiesas judikatūru attiecībā uz dalībvalsts pieņemtu spriedumu un tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas ierobežošanu izņēmuma gadījumos, ja pastāv sistēmiski vai vispārēji trūkumi, kas ietekmē attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmu;

28. aicina Parlamentu aktīvāk iesaistīties, izmantojot īpašo likumdošanas procedūru, kas paredzēta LESD 83. panta 1. punktā, attiecībā uz jaunu īpaši smagu noziegumu jomu ar pārrobežu dimensiju noteikšanu; aicina Eiropas noziegumu sarakstā iekļaut noziegumus pret vidi, naida noziegumus, naida runu un ar dzimumu saistītu vardarbību.

INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	6.2.2023
Galīgais balsojums	+: 35 –: 18 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Theresa Bielowski, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Annika Bruna, Lena Düpont, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Cornelia Ernst, Maria Grapini, Evin Incir, Sophia in ‘t Veld, Patryk Jaki, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Erik Marquardt, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Isabel Santos, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Susanna Ceccardi, Gwendoline Delbos-Corfield, José Gusmão, Dietmar Köster, Alessandra Mussolini, Matjaž Nemec, Janina Ochojska, Anne-Sophie Pelletier, Thijs Reuten, Axel Voss
Aizstājēji (209. panta 7. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Aurélia Beigneux, Milan Brglez, Katalin Cseh, Marie Dauchy, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Max Orville, Mounir Satouri

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

35	+
S&D	Katarina Barley, Milan Brglez, Paolo De Castro, Maria Grapini, Evin Incir, Łukasz Kohut, Dietmar Köster, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Theresa Bielowski, Matjaž Nemec, Thijs Reuten, Isabel Santos, Elena Yoncheva
"Renew Europe"	Katalin Cseh, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Ramona Strugariu
Verts/ALE	Patrick Breyer, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Erik Marquardt, Diana Riba i Giner, Mounir Satouri, Tineke Strik
GUE/NGL	Konstantinos Arvanitis, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier, Miguel Urbán Crespo

18	-
EPP	Karolin Braunsberger-Reinhold, Lena Düpont, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Alessandra Mussolini, Janina Ochojska, Paulo Rangel, Axel Voss, Javier Zarzalejos
ID	Aurélia Beigneux, Annika Bruna, Susanna Ceccardi, Marie Dauchy, Tom Vandendriessche
ECR	Patryk Jaki
NI	Milan Uhrík

0	0

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:
+ : atbalsta
- : pret
0 : atturas